

[Duborg.]

Kredse af Befolkningen aabenbart raader nogen Misforstaaelse angaaende dette Forhold.

Med Hensyn til selve Statsregnskabet har jeg nogle faa Bemærkninger at gøre. Jeg erkender, at Formen bliver stadig bedre, men der er langt igen, inden Statsregnskabet opfylder de Krav, der med Rette kan stilles til et moderne og rationelt anlagt Regnskab. Jeg vil navnlig henstille til Finansministeren at samle hele Statens Udlaansvirksomhed, derunder ogsaa Jordfonden og Hypotekbanken, i et fælles Regnskab, saaledes at vi faar en samlet Oversigt over hele Statens Udlaansvirksomhed og en samlet Oversigt over de aarlige Udgifter til Rentetab, Tab paa udestaaende Fordringer, som derfra naturligvis maa overføres til de Budgetter, hvor de naturligt hører hjemme. Det virker nærmest komisk, at der paa Statsregnskabet hensættes 10 Mill. Kr. til ekstraordinær Afskrivning, naar dog alle ved, at der burde afskrives nogle Hundrede Millioner Kroner. Jeg kan saaledes nævne, at alene paa Privatbaneaktier burde der afskrives ca. 70 Mill. Kr. Det er ogsaa meningsløst at opgøre Statens Nettoformue til 312 Mill. Kr. Hvis den højtærede Finansminister fulgte samme Regel for Statens Opgørelse, som Staten paalægger alle andre under Strafansvar at følge, saa vilde Statens Formue være negativ. Statens eneste virkelige indtægtgivende Aktiv er Skatteyderne, og disse kan jo vanskeligt medtages i Status. Hvis man nøjedes med at foretage en Opgørelse over Aktiver og Passiver og undlod at beregne den eventuelle Formue, vilde det regnskabsmæssigt set være meget at foretrække.

Jeg ønsker gerne her ved denne Lejlighed at udtale min Anerkendelse af Hovedrevisoratets Virksomhed, som uden Tvivl er til megen Nytte, og som navnlig for Rigsdagsmedlemmer vilde være saare vanskelig at undvære. Det er et stort Fremskridt, at denne Revision nu paa saa fyldestgørende Maade giver Oplysning. En god Regnskabsform og en effektiv Revision bliver stadig mere paakrævet, i jo højere Grad Statens Virksomhed udvides. Jeg vil gerne pege paa, at det nødvendige Personale maa være til Stede, for at en effektiv og grundig og ogsaa hurtig Revision kan gennemføres; det forekommer mig, at der paa dette Omraade endnu er noget tilbage at ønske. Jeg vil navnlig henlede Revisionens Opmærksomhed paa Forholdet mellem Statsvirksomhedernes Udgifter til Ved-

ligeholdelse og til Nyanlæg. Med den mægtige Vækst, der er i Statsvirksomhedernes Aktiver, er der god Grund til kritisk at gennemgaa dette Forhold.

Jeg har til Slut et Spørgsmaal at stille til den højtærede Landbrugsminister. Der raader almindelig Uklarhed med Hensyn til Regeringens Stilling til vor Erhvervspolitik, og navnlig Regeringens Stilling til den tyske Handelstraktat og Tillægskontingenterne har bragt Uro og Ængstelse inden for Landbruget. Man spørger uvilkaarligt: Hvad er det, Regeringen tilsigter med Importbegrænsning af Industrivarer? Er det Hensigten at udvide Industriproduktionen paa Bekostning af Landbrugseksporten? Man har nemlig nogen Grund til at formode, at Regeringen tilsigter at begrænse Landbrugseksporten til det Kvantum, som kan produceres af Landets egen Avl, og at den Landbrugsproduktion, der er derudover, ikke har Regeringens Interesse og maa træde i Baggrunden af Hensyn til Industriproduktionen. Jeg beder den højtærede Landbrugsminister besvare disse Spørgsmaal, og jeg kan her tilføje, at den Redegørelse, vi i Gaar fik fra den højtærede Udenrigsminister, overhovedet ikke berørte denne Side af Sagen, og det er netop denne Side, der er fundamental vigtig ved hele Problemet. Det er urigtigt at lade ikke blot Landbruget, men hele Erhvervslivet leve i Uklarhed om Regeringens Stilling paa dette Omraade.

Jeg vil ogsaa gerne her i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa, at de lidt bedre Konjunkturer, som Landbruget kunde glæde sig ved i Fjor, nu aabenbart er slut foreløbig. Vi haaber jo, at de maa komme igen, men foreløbig maa vi aabenbart betegne dem som værende forbi. Ser man paa Smørprisen, vil man vide, at den er meget lavere end paa samme Tidspunkt i Fjor. Svineproduktionen holder Prisen, det vil sige den privilegerede Produktion holder Prisen, men den begrænses stadig mere, og den store Overskudsproduktion paa dette Omraade er tabgivende. Dertil kommer som et foreløbigt kolossalt Minus for Landbruget, at Kornhøsten er 25—30 pCt. mindre end i Fjor, og denne store Mangel vil gøre sig gældende et helt Aar frem i Tiden. Naar saa hertil yderligere kommer, at Udgifterne er stigende paa næsten alle Omraader, det gælder Lønninger, det gælder Skatter, og det gælder ogsaa Materiel, saa er det indlysende, at hele denne Bevægelse med formindskede Indtægter og forøgede Udgifter vil give sig Udtryk i meget betydelig Tilbagegang i Forrentningsevnen for Landbruget. Jeg tror derfor, det er et forhas-